

ΠΕΡΙΣΦΥΡΙΑ δὲ ὠνόμασα κυρίως τὰς πλεκτὰς Κάλσας, διὰ τὰ ἐμπεριλάβω καὶ τὰ μέχρι γονάτων, ὡς συνεδίξεν οἱ Εὐρωπαϊοὶ, καὶ τὸ μέχρι τῶν ἡμίσεως τῆς κνήμης, καθὼς συνεδίξοιται ἀφ' ὅσους φοροῦν Ἀσιατικά.

Εἰς τὰς οἰκίας πλέκονται πολλὰ περισφύρια βαμβακερά, καὶ λινά, καὶ μεταξωτὰ παρὰ τῶν γυναικῶν φέρονται δὲ πολλὰ καὶ ἀπὸ τὰ Νησιά τῆ Ἀρχιπελάγους, καὶ μ' ὅλον τῆτο ἔχομεν ἀνάγκην τὰ φέρωμεν καὶ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, ὅπου πλέκονται μὲ εἶδος μηχανῆς ἐφευρεθείσης εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Τὰ μεταξωτὰ Γαλλικά προτιμῶνται, ἐπομένως τὰ Γερμανικά, ὁμοίως καὶ τὰ Τριπλίκινα λινά· τὰ μάλλινα πλέκονται εἰς μερικὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, καὶ Μακεδονίας λευκά, καὶ ποικίλα, καὶ ἡ Ἐπαρχία τῶν Σερβῶν τὰ ἀριθμεῖ ὡς ἐν ἀπὸ τὰ ἐμπορικά τῆς Ἀρθρα διὰ τὴν Βασιλεύσαν.

Μόνον εἰς τὴν Ἀσίαν πλέκον οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ χονδρά, καὶ χρήσιμα διὰ τὴς βαστάζεις.

Ὅλα πωλεῖνται μὴ τὴν ζυγὴν, καὶ παρὰ τῶν ἐμπόρων τὰ Τυρκικά μὲ τὴν δεκάδα, καὶ τὰ Εὐρωπαϊκά μὲ τὴν δωδεκάδα, καθὼς καὶ τὰ Νησιώτικα· καὶ εἰς τὸ εἶδος τῶν καλά εἶναι τὰ πυκνά, καὶ μὲ ὀμαλὸν νῆμα πλεγμένα, ἢτοι τὰ ὀμαλά.

ΠΕΨΤΡΟΦΑ, ὄφαρι τῆ γλυκῆ, καθαρῆ, καὶ κινεμένη νερῆ, ἡ Θρηῆσσα, ὠνομάσθη δὲ Πέστροφα, διότι ἐπιστρέφει μὲ ὀργὴν, καὶ δύναμιν περισσότερον ἀπὸ τὰ ἄλλα ὄφαρια ἐναντίον τῶν μεγάλων ρευμάτων, καὶ ὑπερπιπῶ τὴς μετρίως καταρράκτας. Ἰδὲ ΘΡΗΨΣΑ.

ΠΕΤΡΑ, ἀπλῶς, σῶμα στερεὸν, ἄχυμον, ἀμάλακτον, μὴ σφυρηλατέμενον, καὶ ἀδιάλυτον εἰς τὸ νερὸν, γινόμενον εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς, καὶ αὐτῶν τῶν ζώων, καὶ ἀνθρώπων· ἐτι δὲ καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ νερά, ὡς τὰ πορία, αἱ ἀφροθάλασσαι, καὶ τὰ ἀπολιθώματα πολλῶν κατασταλαζόντων ὑδάτων εἰς σχήματα ἀξιοπερίεργα· ὥστε ἡ πέτρα εἶναι ἰχυμὸς πετρογόνοσ κινῆ-

κινούμενος παρά τῶν κοινῶν ὑδάτων, καὶ συμπηγνύμενος εἰς κρύσταλλον, εἴαν μείγῃ καθαρὸς, καὶ εἰς κοινὴν πέτραν εἴαν εἰς τὴν σύμιξιν συμπεριλάβῃ κόνιν ἀμμόδη, ἢ γαιώδη· διὰ τῆτο ὅλαι αἱ πέτραι συντίθενται ἀπὸ κόκκων φιλῆς, ἢ χονδροτέρων, ἢ μικροτέρων μέχρις ἀκαταληψίας, καὶ εἶναι πολυσυνθετώταται, καὶ διάφοροι αἱ πέτραι, ἀπὸ τῆς ὁποίας γενικώτεροι εἶναι αἱ ἀκόλουθοι.

Πέτρα κοινή, ἢ οἰκοδομική, εἶναι ἡ σύνθετος ἀπὸ τῶν χονδροτέρων ἀμμόδη μέρων, περισσότερων, ἢ ὀλιγωτέρων συγκεκολλημένα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον προέρχεται ἢ περισσότερα, ἢ ὀλιγωτέρα σκληρότης αὐτῆς, ὑστερημένη ἀπὸ τὸ διαφανές, καὶ μὴ στιλβωμένη (διότι ἀρχὴ τῆς διαφανῆς τὸ στιλβωμα) καὶ θραυσμένη εἰς ἀνωμάλης πάλιν διὰ τῆτο ἐπιφανείας.

Πλάξ ὀνομάζεται ἡ εὐρισκομένη, ἢ σχιζομένη διὰ τὴν σύνθεσίν της πέτρα, χρυσίμη καὶ αὐτὴ εἰς οἰκοδομὰς, διὰ λιθόστρωτα, καὶ στεγώματα τῶν οἴκων, καὶ ἄλλων κτιρίων· ἀμφοτέρων τὰ χρώματα εἶναι πολυεῖδη, ὡς λευκὰ, μολυβδόχροα, κίτρινα, μαῦρα, καὶ ὅλα αὐτὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον βαθέα, καὶ ἀνοικτὰ.

Πέτρα δι' ἀσβέστην. Ἰδὲ **ΑΣΒΕΣΤΟΠΕΤΡΑ.**

Πέτρα διὰ γύψον. Ἰδὲ **ΓΥΨΟΣ.**

Πέτρα πυροβόλος. Ἰδὲ **ΠΥΡΙΤΗΣ.**

Πέτρα ἀκόνης. Ἰδὲ **ΑΚΟΝΗ.**

Πέτρα μαρμάρου. Ἰδὲ **ΜΑΡΜΑΡΟΝ.**

Πέτρα Λυδία, ἢ **Βάσανος**, τὸ Τυρκιστὶ Μεέγκι, γνωρισθεῖσα πρότερον εἰς τὴν Λυδίαν, καὶ μετακομισθεῖσα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅθεν ἔλαβε τὸ ὄνομα· εἶναι δὲ μαύρη, καὶ ὀμαλή, καὶ χρησιμεύει εἰς τὰς χρυσοχόους, ἀργυρογνώμονας, καὶ ἄλλας διὰ τὸ γνωρίσκειν ἀπὸ τὸ χρῶμα τὸ τριπτόμενον εἰς αὐτὴν μέταλλον, παραβάλλοντές το με' ἄλλο καθαρῶ, ἐγνωσμένον ὄντος εἰς μέρος τῆς πέτρας, καὶ γὰ κρίνεν περί τῆς ποιότητός τε, ὅθεν καὶ **Βάσανος**, ἢτοι **Δοκιμὴ** καλεῖται.

Πέτρα σπογγώδης ἢ Κισσηρίς, καὶ κοινῶς Πορί, χρησίμη διὰ τὰς θόλους τῶν μεγάλων κτιρίων, ὡς ἐλαφρά, καὶ δι' ἄλλα τῆς Τεκτονικῆς ἔργα.

Πέτρα Ναξία, ἀκόνη διὰ μαχαίρια.

Πέτρα Φρυγία, σπογγώδης, βαρεῖα, κακοσύνδετος, πελιδνή, με φλέβας λευκάς, δριμεία εἰς τὴν γεῦσιν, καὶ ὀλίγον σιπτική· οἱ βαφεῖς τὴν μετεχειρίζοντο πρότερον διὰ τὰ ἐκβάλλεν τὴν παχύτητα ἀπὸ τὰ ροῦχα, καθὼς τῶρα μεταχειρίζονται τὸ σμῆγμα, ἢ τὴν Σμηκτίδα.

Πέτρα Ἰουδαϊκή. Αὕτη εἶναι μεγάλη ὅσον μία βάλανος, καὶ κατὰ τὸ χρῶμα λευκή, ἢ στακτόχρους, καὶ τὸ περισσότερο κοκκινωπή· εἰς ὅλα ὅμως ταῦτα τὰ χρώματα ἔχει γραμμάς μικρὰς ἀπὸ τὴν μίαν εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν εὐθείας, καὶ καλοκαμωμένας παρὰ τῆς φύσεως, ὡς ἂν τὰ ἦσαν διαγεγραμμένα ἀπὸ τὸν ἐπιτηδειότερον τεχνίτην· εἶναι σκληρά, καὶ λευκοστακτηρῆ, στιλπνὴ ἔσωθεν.

Χρησιμεύει εἰς τὴν Ἰατρικὴν, μάλιστα ἀφ' ἑ γένη ἄλας μετὰ τὸ θειάφι, καὶ διασταλαγμένα ὀξειδία· φημίζεται διὰ τὴν πέτραν τῆς Κύστεως, ὡς ἰατρικὸν ἀφθαστον· ὠνομάσθη δὲ Ἰουδαϊκή διότι εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἀλλὰ καὶ Συριακὴ, καὶ Φοινικία, διότι καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μέρη εὐρίσκεται.

Πέτρα Σμυρίδος. Ἰδὲ ΣΜΥΡΙΣ.

Πέτρα Ἀρμενιακὴ, μικρὰ μετὰ χρῶμα κυανοῦν, πρασινωπὸν, καὶ λευκάσματα ἔσωθεν, ὡς ἀδάμαντας· αὐτὴν τρίβοντες καλὰ, καὶ πλύνοντές τιν κάμινον τὴν λεγομένην πρασίνην στάκτιν, ἢ γῆν πρασίνην, χρησιμεύσαν εἰς τὰς ζωγράφους.

Πρότερον τὴν εὕρισκον μόνον εἰς τὴν Ἀρμενίαν, διὰ τῆτο ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα· τῶρα ὅμως εὐρίσκεται, καὶ εἰς τὸ Τυρόλον, καὶ διαφόρων σχημάτων, ἀλλὰ τὸ περισσότερο στρογγύλη, ἀνώμαλος, καὶ μεγάλη, ὅσον ἐν λεπτοκάρυον· διαφέρει ἀπὸ τὴν πέτραν Λαζουλί, διότι εἶναι ὀλιγώτερον κυανῆ, καὶ περισσότερο ἀκάθαρτος,

τος, καὶ ἔτι διότι αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὰ μεταλλεῖα τῆ ἀργύρου, ἐκείνη δὲ εἰς τὰ τῆ χρυσοῦ.

Πέτρα Μολυβδίνη, κατὰ τὸν Διοσκορίδην, μεταλλικὴ ὕλη παρομοιάζουσα πολὺ μὲ τὸν μόλυβδον.

Ἰδὲ ΜΟΛΙΒΙ, καὶ ΜΟΛΥΒΔΑΙΝΑ.

Πέτρα Αἱματίτις. Ἰδὲ Αἱματοστατης.

Πέτρα τοῦ Ἄδου, τὴν ὁποίαν οἱ ἀποθηκάριοι, καὶ καυστικὴν Σελήνην διονομάζουσι· γίνεται ἀπὸ ἀργυρον λυμένον εἰς τὸ δυνατόν ὕδωρ, καὶ ἀφημένον νὰ κρυσταλλωθῆ, χρησιμεύει διὰ ἐπικαύματα, καὶ ὀνομάζεται κοινῶς πέτρα τῆς κολάσεως.

Ἡ καυτηριακὴ Πέτρα τῆς Τρυγίας ἔχει ἐλαφροτέραν τὴν δύναμιν τῆ καυστικῆς, ὡς πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν.

Ἄστοπέτρα, εἶδος πέτρας νομιζομένης θαυμασίας διὰ τὰς γένας τῶν γυναικῶν.

Πέτρα καυτηρία. Ἰδὲ ΣΤΑΚΤΗ τῆς ΤΡΥΓΙΑΣ.

Πέτρα Θεία. Ἰδὲ ἸΑΔΗΣ.

Πέτρα Μαγνητίτις. Ἰδὲ ΜΑΓΝΗΤΙΣ.

Πέτρα Συριακὴ } Ἰδὲ ἀνωτέρω Ἰουδαϊκὴ Πέτρα.
Πέτρα Φοινικία }

Πέτρα Τετράγωνος. Εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας εὐρίσκεται, καὶ ἔχει μεγάλην ὑπόληψιν παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς, ὡς ἰατρικὸν εἰς διαφόρους ἀσθενείας, καὶ διὰ τὴν δεισιδαιμονίαν των φορεῖται ὡς φυλακτὸν· ὀνομάσθη δὲ ἔτω, διότι εἶναι εἰς σχῆμα κύβου, παρομοία μὲ τοὺς πεσσῆς (ζάρια)· τὸ χρῶμά της εἶναι ὑπομέλανον· τὸ σχῆμα φυσικόν, καὶ ἡ ἔσθια ὀλίγον μεταλλικὴ. Οἱ Ἰνδοὶ τῆς Σουράτας τὴν ὀνομάζουσι Κανδά.

ΠΕΤΡΑΪΔΙΑ. Μετὰ τὰ ῥηθέντα εἶδη τῶν πετρῶν ἀκολουθεῖν τὰ Μάρμαρα, τὰ ὁποῖα διαφέρουν, ἐπειδὴ στιλβώνονται εἰς τὴν ἐπιζάνειάν των, καὶ περὶ αὐτῶν ἐγράψαμεν εἰς τὸ ἴδιον Ἄρθρον· ἔπεται εἰς ταῦτα τὸ κρύσταλλον ὁμοίως ἐξηγημένον ἔμπροσθεν, καὶ τελευταῖον, ὡς πολυτιμώτερον εἶδος τῶν πετρῶν εἶναι τὰ πετράδια, ἢτοι αἱ πολυτίμοι πέτραι· περὶ τῆς συνθέσεως, καὶ συμπήξεως τῶν ὁποίων δέν μοι εἴδη περιττὸν νὰ

ἔκ-

ἐκθέσω ἔδω κατὰ τὸν Οὐάδκάρδον (Woodward) ἐν συν-
 ἰμίῳ τὰ ἀξιοπεριεργότερα.

Ἡ βᾶσις ἢ ὕλη τῆς ὑποστάσεως ὄλων τῶν πετραδίων
 εἶναι κρύσταλλον, ἢ ἀδάμας, καθαρός, διαφανής, σκλη-
 ρός, καὶ στερεός· τὸ δὲ διαφανές τῆτο ἀλλοιόμενον, καὶ
 μεταβαλλόμενον ἀπὸ μεταλλικὴν τινα ὕλην λεπτοτάτην,
 συγχειουμένην, καὶ συγκερνωμένην μετὰ τὴν κρυσταλλίνην
 εἰς τὴν συμπηξίντων, ἀποτελεῖ κατὰ τὴν παρατήρησιν
 τῆ εἰρημένου Φυσικῷ τὰ ἀκόλουθα· 1.° τὴν ἰδιαιτέραν,
 καὶ εἰδοποιητικὴν βαρύτητα ἐκάστου πετραδίου. 2.° τὴν
 διαφορὰν τῆς σκληρότητος. 3.° τὴν διαφορὰν τῆ σχήμα-
 τος· διότι τὸ μολίβι ἀποτελεῖ κυβικὸν σχῆμα, ὁ κασ-
 σιτέρος πυραμιδοειδὲς τετράγωνον, ὁ χαλκὸς διάφορα,
 καὶ ποικίλα σχήματα, καὶ τὸ σίδηρον ῥομβοειδὲς. 4.°
 τὸ χρῶμα ἀνοικτότερον, ἢ βαθυτέρον κατὰ τὴν ποσότη-
 τα τῆς συμπηγνυομένης ὕλης μετὰ τὴν πρώτην τῆ πετρα-
 δίου κρυσταλλίνην βᾶσιν, καὶ ἐνίοτε εἶναι τόσον ὀλίγη,
 ὥστε μόλις φαίνεται· ἄλλοτε εἶναι περισσοτέρα ὀλίγον,
 καὶ τὸ χρῶμα τῆ πετραδίου εἶναι πελιδνόν, καὶ ἀδύνα-
 τον· ἄλλοτε εἶναι ἀρκετὴ, καὶ τότε τὸ πετραδίον ἔχει
 βαθύ, καὶ ζωντανὸν τὸ χρῶμα· ὅταν δὲ ἡ ὕλη αὕτη
 εἶναι περισσοτέρα, ἀκολουθεῖ νὰ χάσῃ τὸ διαφανές τὸ
 πετραδίον, καὶ νὰ γένη ὑπόσκιον.

Ὅταν λοιπὸν ἡ ῥηθεῖσα μεταλλικὴ ὕλη ᾖναι ἀρκετὴ
 διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἀντανάκλασιν τῆ φωτός, ἀλλ' ὅχι καὶ
 γὰ τὸ ἐπισκιάσῃ· εἰάν ἡ ὕλη εἶναι ἀπὸ μολίβι, τὸ χρῶ-
 μα φαίνεται κίτρινον, ὡς τὸ τοπάζι, καὶ ὁ ὑάκινθος,
 ὁ ὁποῖος ὑπολαμβάνω νὰ ἔχη καὶ ὀλίγον σίδηρον διὰ
 τὸ μικτὸν κοκκιοπρασινωπὸν χρῶμά τῃ· εἰάν ἡ ὕλη ᾖναι
 κασσιτέρου, χρωματίζεται μαῦρον τὸ πετραδίον, ὡς ὁ
 μέλας ἀγάτης· εἰάν ἡ ὕλη ᾖναι ἀπὸ σίδηρον, ἀνθρακί-
 τῆς, ἀνθραξ, καὶ ἀμέθυστος· εἰάν ἡ ὕλη τῆ μίγματος
 ᾖναι χαλκίνη σύμμικτος μετὰ ἀλκαλι, τὸ πετραδίον γίνε-
 ται κυανῆν, ὡς ὁ Σάπφειρος· εἰδὲ καὶ εἶναι μιγμένη μετ
 ὄξύτι, πρασινίζει ὡς ὁ Σμάραγδος.

Ὅταν τὸ σίδηρον καὶ ὁ χαλκὸς ᾖναι σύμμικτα εἰς τὸ
 αὐ-

αὐτὸ πετράδιον ἀποτελεῖται χρῶμα κυανοπράσινον, ὅταν δὲ χαλκὸς καὶ μόλυβδος, γίνεται πρασινοκίτρινον, ὡς ἡ χρυσόλιθος.

Ἀπὸ τὰ διαφανῆ πετράδια ἄλλα εἶναι βαμμένα μὲ χρῶμά τι, καὶ ἄλλα εἶναι ἀχρωμάτιστα, καὶ ἐντελῶς λευκά· χρωματισμένα εἶναι ταῦτα.

1. Τὸ Τοπάζιον, κίτρινον, ἢ χρυσίζον, καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ χρυσόλιθος τῶν Παλαιῶν.

2. Ὁ Ἰάκινθος, κίτρινον, ὑποκόκκινον παρομοιάζον μὲ τὴν φλόγα ἢ μὲ τὸ βαθύχρουν.

3. Ὁ Κερχιδόνιος (Γρέπαι) εἶδος Ἀιθρακίτου τῶν Παλαιῶν· ὁ εὐρισκόμενος εἰς τὴν Συρίαν εἶναι πορφυροῦς, καὶ ὁ Βοημικὸς πυρρός.

4. Ὁ Ἄνθραξ ὁ Ἀνατολικὸς, ρουβίνι κόκκινον ζωνρόν, καὶ σκληρότερον ἀπὸ τὰ λοιπὰ τῶν εἰδῶς τῶν.

5. Ὁ Βαλλήν (Ballais, Ballascio) χρώματος ἐρυθροῦ, καὶ αὐτὸ φαίνεται νὰ ἦναι τὸ Ρουβίνι τῶν Ἀρχαίων.

6. Ὁ Ἀκανθιδὸς Ἄνθραξ (Spinel) ροδόχρους.

7. Ὁ Ἀνθρακίτης τῶν Νεωτέρων, εἶδος σπανιωτάτου Ρουβινία, μὲ ὡραῖον αἱματόχρουν χρῶμα.

8. Ὁ Ἀμέθυστος, μὲ χρῶμα πορφυρῆν.

9. Ὁ Σάπφειρος χρώματος κυανῆ· κατὰ τὴν ἐπίκρισιν τῶν Νεωτέρων φαίνεται ὅτι οἱ Παλαιοὶ δὲν ἐγνώριζον τὸν κυρίως σαπφειρον, ἀλλ' ἐξελάμβανον ἀντ' αὐτοῦ τὴν Κυανὴν Λίθον, Lapis Lazuli (Περουζέ).

10. Ὁ Ἰδατώδης Σάπφειρος εὐρισκόμενος εἰς τὰ Δυτικὰ μέρη, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι μίτε κυανῆς, μίτε σκληρῆς ὅσον ὁ Ἀνατολικός.

11. Ὁ Βήρυλλος, κατὰ τὸν Πλίνιον, Aigue Marine, πετράδιον χρώματος τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

12. Ὁ Σμάραγδος, πετράδιον πράσινον εὐρισκόμενον εἰς τὰς ἀπορρώγας (σχίσματα) τῶν βράχων, ὅμῃ μὲ τὴν Χάλκανθον.

13. Χρυσόλιθος, τὸ Τοπάζιον τῶν Παλαιῶν, πράσινον βαθύ, μὲ ὀλίγον κίτρινον, καὶ ταῦτα μὲν εἶναι τὰ

χρω-

χρωματισμένα διαφανῆ πετράδια· τὰ δὲ ἀπλῶς λευκὰ, καὶ ἀχρωμάτιστα εἶναι τὰ ἀκόλουθα·

1. Ὁ Κρύσταλλος, διαφανῆς καὶ σκληρὸς, περὶ τοῦ ὁποίου εἶπαμεν εἰς τὸ ἴδιον Ἄρθρον ἀρκετὰ· μὲν ὅλον τοῦτο πρέπει νὰ προσθέσωμεν, ὅτι μήτε τὸ ψῦχος, μήτε ἡ καῦσις δὲν εἶναι αἰτία τῆς συμπήξεώς του· ἀλλὰ κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν Νεωτέρων Φυσικῶν, ἄτομα μικρότατα, ἀκατάληπτα, καὶ μὲ τὰ ἀκριβέστατα μικροσκόπια, καὶ διαφανῆ, καὶ συμπεριαγόμενα μετὰ νερά, ἀποστάζοντα εἰς βράχους, ἀποτελοῦσι μὲ τὴν πολυκαιρίαν τὸν κρύσταλλον εἰς σχήματα ἐξάγωνα, καὶ πυραμιδοειδῆ· εἰάν δὲ τὰ ἄτομα ταῦτα ἠθέλον εὐρεθῆ συμπλέοντα μὲ ἕτερογενῆ εἰς τὸ ἴδιον ὕδωρ ἀποτελοῦνται ἄλλα εἶδη πετραδίων. Ὁ Κύρ Βουργοῆτος πρῶτος ἀνεκάλυψεν ὅτι τὰ κρυσταλλογενῆ ἄτομα εἶναι τριγωνοειδῆ.

2. Σάπφειρος Λευκός, αὐτὸς εἶναι σκληρότερος ἀπὸ τὸν κυανῆν· ἀλλ' ἀχρωμάτιστος, ὡς ὁ κρύσταλλος.

3. Ὁ Ἀδάμας, τὸ λαμπρότερον, ὠραιότερον, καὶ σκληρότερον ἀπὸ ὅλα τὰ λοιπὰ πετράδια, καὶ διὰ τῆτο πολυτιμώτερον, περὶ τῶ ὁποῖα, καθὼς καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἰδὲ εἰς πλάτος τὰ ἴδια Ἄρθρα.

Εἶπαμεν ὅτι αὐτὰ τὰ τρία εἶδη τῶν πετραδίων εἶναι ἀχρωμάτιστα, ἀλλὰ τῆτο δὲν εἶναι γενικώτατος αὐτῶν χαρακτήρ, ἐπειδὴ ὁ ἀδάμας ἔχει καὶ κηλίδας, καὶ σκιασμὸς τινὰς κιτρίνας, ὅταν δὲν ἦναι τῆ πρώτε νερῶ, καὶ κρύσταλλος εὐρίσκεται σκληρὸς ὡς τὸν λευκὸν, ἀλλὰ κίτρινος, ἢ κόκκινος, ἢ κυανῆς, ἢ πράσινος, καὶ παρὰ τῶν συγγραφέων περὶ πετραδίων διὰ τὰ τοιαῦτα του χρώματα ὀνομάζεται ψευδοτοπάζιον, ψευδοβήρυλλος, ψευδοσάπφειρος, καὶ ψευδοσμάραγδος. Ἰδὲ τὸν Βώτιον περὶ Πετρῶν. Πολλάκις ὁ κρύσταλλος εἶναι εἰς μέρος λευκός, καὶ εἰς μέρος χρωματισμένος, καὶ μὲ πολλὰ χρώματα. Εὐρίσκονται ἀδάμαντες κίτρινοι, καὶ κόκκινοι, καὶ κυανοί, καὶ πράσινοι· καὶ ὅλων αὐτῶν ἡ βαφὴ προέρχεται ἀπὸ τὸν ἐγχεόμενον μεταλλικὸν χυμὸν εἰς

εἰς τὴν σύμπηξίν των καὶ χρωματίζει τὸ διαφανές των, ἀφ' ἧ σκληρανθῆν ἀπὸ τὸν ἀέρα. Σπανίως ἢ φύσις ἐργάζεται εἰς ἀπλᾶ πράγματα, ἀφ' οὗ τὰ ἴδια στοιχεῖα εὐρίσκονται ὅλα σύμμικτα πρὸς ἄλληλα.

ΠΕΤΡΑΔΙΣΤΗΣ, ὁ Τουρκιστὶ Τζεουχερῆς, καὶ κοινῶς Τζεβαερτζῆς, ὁ ἐργαζόμενος, πωλῶν, ἢ πραγματευόμενος τὰ πετράδια· ἡ Κωνσταντινῆπολις ἔχει συντεχνίαν πετραδιστῶν, καὶ ἐν ὅσῳ τὸ Βασίλειον ἦτον εἰς εὐτυχίαν ἀναλόγως εὐδοκίμησε καὶ αὐτή.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΝ, τὸ ὁποῖον παρὰ τῶν Εὐρωπαϊῶν καὶ Μαῦρον Ἐλαιον τῆ Γαβιανῆ λέγεται (κατὰ τὴν κοινὴν δόξαν τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν 1715)· εἶναι ἀποτέλεσμα τῆ ὑπογείης πυρὸς, τὸ ὁποῖον ὑψώνει, καὶ καθαρίζει τὰ λεπτότερα μέρη μερικῶν ἀσφαλτῶδων ὑλῶν τῶν παρεμπιπτόντων βράχων, καὶ βενῶν, εἰς τὰ κοιλώματα, ἢ σπήλαια· ὥστε τὸ Πετρέλαιον εἶναι Ἄσφαλτος, ἢ Νάφθα ὑγρὰ, καὶ κατὰ τοῦτο μόνον διαφέρει ἀπὸ αὐτά.

Ἐπειδὴ τὸ ὑπόγειον πῦρ ενεργεῖ εἰς ὅλα τὰ κλίματα, ἔπρεπε νὰ εὐρίσκωνται καὶ ἀπανταχῆ Πετρέλαια, μ' ὅλον τῆτο εἶναι σπάνια· τὸ γνωστότερον, καὶ καλλήτερον ἀποστάζει εἰς τὸ Μόντε Φεστίνον τῆς Ἰταλίας, 12 μίλλια μακρὰν ἀπὸ τὴν Μόδενα, καὶ ἀνεκαλύφθη ἀπὸ τὸν Ἰατρὸν Φραγκίσκον Ἀριόστον τῷ 1640, καὶ μετὰ πολλὰ ἔξοδα κατεσκευάσθη τὸ σύναγμά της· εἶναι διαφόρων χρωμάτων. Ἴδὲ ἘΛΑΙΟΝ.

ΠΕΥΚΗ, δένδρον μέγα, αἰθαλές, μετὰ φύλλα στενὰ, καὶ ἀκιδωτὰ, ὡς τῆ κέδρου· καρπὸν κάμνει πειραμιδοειδῆ μετὰ χονδρὰ πέταλα ἐμπεριέχοντα κόκκους, καὶ διὰ τῆτο κοκκινάρα παρὰ τῆς κοινῆς γλώσσης ὀνομάζεται· ἡ ἐντερῶν τῆ στελέχεως ἀποπηγάζει ρητίνην ἐν ὅσῳ ζῆ, καὶ ἀφ' οὗ ξηρανθῆ γίνεται δαδί, καὶ καίει κάμνωντας φλόγα ὡς κηρίου· αἱ σειραὶ τῶν μεγάλων βενῶν ἔχον πολλὰς πεύκας, καὶ ὁ Πίνδος μετὰ τῆς κλόρους του εὐτυχεῖ εἰς αὐτάς.

ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΝ, ὁ Μάγκανος ἀπὸ τῆ Μαγκινῆ Τερκικου,

καῦ, ὄργανον ἀναγκαῖον διὰ τὰ σφίγγει πολλάς πραγ-
ματείας.

ΠΙΛΟΣ, τὸ σκέπασμα τῆς κεφαλῆς, ἀπὸ τὸ πτίλον
(τεφτίκι) ἤμπορῆσε κυρίως τὰ ὀνομασθῆ τὸ κιουλόχι,
τὸ ὁποῖον φορῶν οἱ Ἀσιατικοί.

Οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶναι πιθανὸν τὰ ἐσκέπαζον τὴν
κεφαλὴν τῶν με πτιλωτὸν κάλυμμα, καὶ ὄχι ὑφαντὸν, ἢ
πλεκτὸν, διὰ τῆτο καὶ πίλον τὸ ὠνόμαζον τῶν Εὐρω-
παίων τὰ σκιάδια ὁμοίως πτιλωτὰ εἶναι, διὰ τῆτο κυ-
ριωθυμέμετος Πίλος εἶναι αὐτὸς ὁ εἰς χρῆσιν τῶν Ἀσια-
τικῶν· περὶ ἧ Ἰδέ ΠΤΙΛΩΤΟΝ.

Ἐγὼ ὅμως ἐδῶ ὀνομάζω τὰ πλεκτὰ φέσια κατα-
σκευαζόμενα εἰς τὸ Τῆνις τὰ καλήτερα, καὶ εἰς τὴν Γαλ-
λίαν, καὶ Ἰταλίαν τὰ κατώτερα· καὶ ἐξοδεύεται πολὺ
πλῆθος εἰς ὅλην τὴν Τερκίαν κόκκινα διὰ τῆς ἀνδρας,
καὶ μερικὰς γυναῖκας, καὶ λευκὰ διὰ τὰς περισσοτέρας
γυναῖκας.

Οἱ Τενισῖνοι κάμνουν μέγα ἐμπόριον εἰς αὐτὰ, κα-
θὼς ἢ Μαρσηλία, καὶ Γένβα· πωλῶνται με τὴν δωδε-
κάδα, καὶ εἶναι τυλιγμένα ἀνά ἕξ, ἢ τριγωνοειδῶς (τὰ
ὁποῖα ἐγκρίονται) ἢ κυλινδροειδῶς.

Εἶναι φανερόν ὅτι καλὸς Πίλος εἶναι, ὅς τις ἔχει ψι-
λὸν τὸ ροῦγον, καὶ ὀμαλὸν, καὶ ἀπαλὸν, καὶ ζωρὸν
τὸ χρῶμα ἀν ἦναι κόκκινος· ἢ λευκότατον, ἀν ἦναι ἀβα-
φος· εἰς τὸ Τῆνις πλέκων μόνον κοκκίνες· οἱ δὲ λευκοὶ
φέρωνται ἀπὸ τὴν Εὐρώπην.

Πίλος εἶναι καὶ ἄλλο εἶδος πλεκτῆ μαλλίνε σκεπάσ-
ματος τῆς κεφαλῆς κατασκευαζομένου εἰς τὴν Βενετίαν,
κωνοειδῆς, ὑψηλοῦ, καὶ διπλωμένου περὶ τὸ στόμιον, ὃ
κοινῶς Σκῆφος· βάφονται δὲ κόκκινοι, καὶ γαλάζιοι, καὶ
χρησιμεύων εἰς ὅλον τὸ Ἀρχιπέλαγος, καὶ τὴν Πελοπόν-
νησον διὰ τῆς ἀνδρας, καὶ αὐτῶν τὸ ἐμπόριον δὲν εἶναι
εὐκαταφρόνητον.

Πλέκων πίλους κυλινδρωτῆς τυμπατοειδεῖς, καὶ εἰς τὸ
ὄρος τῆ Ἀθωνος, καὶ τῆς πωλῶν μαύρες, ἢ λευκῆς εἰς
χρῆσιν τῶν ποταπῶν ἀνθρώπων καὶ δούλων.

Πίλους λευκὰς βαμβακερὰς κωνοειδεῖς, ὡς τοὺς Βενε-
τικούς, πλέκουν εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος πρὸς χρῆσίντων,
μάλιστα διὰ νυκτικὰ ἐπικαλύμματα, καὶ κάμνυν ἐμπό-
ριον μικρὸν μὲ τὰ ἔξω μέρη, καὶ ὀλίγον περισσότερον
εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Τουρκίας.

ΠΙΜΕΨΤΟΝ, πιπέρι τῆς Γκινέας. Ἴδὲ ΠΙΠΕΡΙ.

ΠΙΝΑΪΚΙΑ, δίσκοι ξύλινοι, ἀργίλλινοι, κασσιτέρινοι,
μολύβδινοι, ἢ ἀργυροῖ, χρήσιμοι διὰ τὰ τραπέζια, ἀ-
βαθεῖς διὰ τὰλλα φαγία, καὶ βαθεῖς διὰ τὰ ζωμερά.
Ἴδὲ τὰ Ἄρθρα τῶν ἀνω ὑλῶν τῆς κατασκευῆς των.

ΠΙΝΑΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ. Ἴδὲ ΧΑΡΤΗΣ.

ΠΙΝΝΑ, Ὀστρακόδερμα εὐρισκόμενον εἰς ὅλον τὸ Ἀρ-
χιπέλαγος, τὸ ὁποῖον δὲν χρησιμεύει εἰς τὸ ἐμπόριον,
ἀν δὲν τὸ ἐκλάβωμεν ὡς μερικοὶ ἀντὶ τῆς γεννώσης τὰ
μαργαριτάρια κόγχη· ἀλλ' ἐγὼ εἶπα ἐκεῖ περὶ ταύτης,
ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὸ σχῆμα τὸ ὄστρακον ἐκεῖνο τῆς ἐρυ-
θρᾶς θαλάσσης ὁμοιάζει περισσότερον μὲ τὸ μέγα ὀ-
στρίδιον, ἢ μὲ τὴν πίνναν. Ἴδὲ ΚΟΓΧΟΣ.

ΠΙΝΝΟΜΑΛΛΟΝ. Ἴδὲ ΒΥΣΣΟΣ.

ΠΙΠΕΡΙ, καρπὸς ἀρωματικὸς μὲ ποιότητα θερμὴν, καὶ
ξηρὰν, χρήσιμος δι' ἄρτυμα τῶν φαγητῶν, γινόμενος εἰς
κόκκον γνωστὸν εἰς ὅλους ἀπὸ θάμνον ἐπίδενδρον, πα-
ρόμοιον μὲ τὸν κισσόν, ἀλλὰ τὰ φύλλα τε εἶναι ὀλιγώ-
τερον πράσινα, κιτρινώτερα, μὲ δυνατὴν μυρωδίαν, καὶ
γεῦσιν δριμεῖαν· γίνεται εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας,
καὶ φυτεύεται πλησίον εἰς μεγάλα δένδρα διὰ νὰ κολ-
λήσῃ εἰς αὐτὰ, καὶ νὰ μὴ ἔρπηται κατὰ γῆς.

Τὸ πιπέρι καρποφορεῖται ὡς ἀγριοστάφυλλον, τῆ δ-
ποίου αἱ ρόγαι κατ' ἀρχὰς εἶναι πράσινα, ὠριμάζουσαι
κοκκινίζου, καὶ ἀφ' ἧς ξηρανθῆν εἰς τὸν ἥλιον μαυρίζου,
διὰ τῆτο καὶ μαῦρον πιπέρι τὸ λέγομεν.

Φέρουσιν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ λευκὸν πιπέρι, τὸ ὁ-
ποῖον εἶναι τὸ ἴδιον, ἀλλ' ἔτι νωπὸν ἀκόμη τῆ ἐκβάλλου
τὴν ἐπίδερμίδα, καὶ ὄχι διαφορετικὸν, καθὼς πολλοὶ
Παλαιοὶ εἶχον νομίση.

Πιπέρι γίνεται εἰς πολλὰ μέρη τῶν Ἰνδιῶν, ἀλλὰ
πε-

περισσότερον ἀπὸ τὰ ἄλλα καρποφορεῖσι τὸ Ῥαγιαποῦρον, καὶ οἱ μεταξὺ τόποι, ἕως τὸ Κομαρίνον Ἀκρωτήριον. Τὸ προϊόν τῶν Μαλαβαρικῶν τόπων ἀπὸ τὸ βουνὸν Ἐλί, ἕως τῆς πρὸς Μεσημβρίαν αἰγιαλῆς, γίνεται μικρότερον, ἀλλὰ περισσότερο; καὶ ἐκεῖθεν λαμβάνει κυρίως ἡ Εὐρώπη τὰς μεγάλας ποσότητας τῆς χρείας της.

Ὅσον ἐξοδεύεται εἰς τὴν Τυρκίαν φέρεται ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, καὶ ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν.

Τὸ λευκὸν πιπέρι εὐρίσκεται καλὸν εἰς τὴν Ὀλλάνδαν, καὶ ἔχει γνωρίσματα τὸ νὰ ἦναι χονδρὸν, γεμάτον, βαρὺ, καὶ χωρὶς κονιορτόν.

Τὸ μαῦρον ὁμοίως ἔχει τὰ αὐτὰ γνωρίσματα, καὶ τὸ νὰ μὴ ἦναι ρυτιδωμένον (ζαρωμένον) νὰ ἔχη ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο λευκὸν, καὶ νὰ μὴ ἦναι τὸ χονδρότερόν του διαλεγμένον, καὶ ἐκβαλμένον.

Εἶναι καὶ ἄλλα πολλὰ εἴδη πιπερίων, ὡς τὰ ἀκόλουθα.

Πιπέρι τῆς Μασκαρινῆς, προϊόν τῆς Νήσου Ἰάνα, καὶ ὀνομαζόμενον Κουβεβέ παρὰ τῶν αὐτοχθόνων, ἢ πιπέρι μὲ ἕραν· εἶναι εἰς ὅλα τὰλλα παρόμοιον, μὲ τὸ εἰρημένον μαῦρον πιπέρι ἐκτὸς τῆς ἕρας, καὶ τῆς ὅτι εἶναι μεγαλύτερον· καρποφορεῖται ἀπὸ παρομοίαν θάμνον, καὶ εἰς ὁμοίαν σταφυλὴν, καὶ ἔχει τὰ αὐτὰ γνωρίσματα.

Πιπέρι τῆς Σίνας, διαγραφὴν ἀπὸ τὸν πατέρα Κόμητα εἰς τὰ ὠραιᾶ του ὑπομνήματα, ἔχει τὰς αὐτὰς ιδιότητας μὲ τὸ εἰρημένον τῆς Ἰνδίας· ἀλλὰ τὸ δένδρον τὸ γίνεται μέγα, ὡς ἡ ἐδική μας καρυδιά, καὶ ὁ καρπὸς τὸς μέγας ὅσον πισὸς (πιζέλλι), τὸ χρῶμά τὸ εἶναι στακτηρὸν, μὲ μικρὰς γραμμάς κοκκίνας. Ὅταν ὠριμάσῃ, ἀνοίγῃ, καὶ ἔχει ἔσωθεν μικρὸν πυρῆνα μαῦρον· ἀφ' οὗ τὸ συνάξεν, τὸ ἐκθέτῃ εἰς τὸν ἥλιον διὰ νὰ ξηρανθῇ, καὶ ρίπτῃν τὰς πυρῆνας· τὴν μωρῶδιαν θερμὴν ἔχον τὰ αὐτὰ δένδρα, ὥστε ἀναγκάζονται οἱ καρπολόγοι (οἱ συνάζοντες τὸν καρπὸν των) νὰ ἀπομακρύνωνται κατ' ὀλίγον, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃν πάλιν, καὶ ἔτω νὰ συνάξουν τὸ πιπέρι.

Πιπέρι Μακρὺ (Pepe lungo) τῆτο εἶναι εἰς εἶδος σωροῦ πολλῶν μικρῶν κόκκων συγκεκολλημένων στερεὰ πρὸς ἀλλήλας· καρποφορεῖται ἀπὸ χαμόδενδρον, τοῦ ὁποῖου τὰ φύλλα εἶναι λεπτά, πράσινα, καὶ μὲ πολλὰ κοντὴν οὐράν.

Εἶναι δὲ τριῶν εἰδῶν· 1 τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. 2 τῆς Ἀμερικῆς, καὶ 3 τῆς Αἰθιοπίας, τὸ ὁποῖον καὶ κόκκον τοῦ Ζελίμ ὀνομάζουσιν· ἀλλὰ μόνον τῶν Ἰνδιῶν εἶναι κυρίως πιπέρι μακρὺ, τὰ δ' ἄλλα μόλις τῷ ὁμοιάζουν.

Γνωρίσματα τῆ καλῆ εἶναι τὸ νὰ διαλεχθῆ νέον, γεμάτον, χονδρὸν, βαρὺ, δυσκολόθραυστον, μὴ σκωληκοφαγωμένον, καὶ χωρὶς κοινορτόν Χρησιμεύει εἰς μερικά Γαληνικὰ Ἰατρικὰ, καὶ εἰς τὴν Θηριακὴν, καὶ τὸ ἀνακατώνει ἐνίοτε μὲ τὰ ἀρώματα.

Πιπέρι τῆς Γινέας, τῆτο εἶναι κόκκινον, χρώματος τῆ κοραλλίης, καὶ ὀνομάζεται κοινῶς Πιμέντον, τὸ ὁποῖον Ἰσπανιστὶ σημαίνει ἀπλῶς Πιπέρι, καὶ Τερκιστὶ Γενὶ Βαχάρ, Γαλλιστὶ δὲ Κοράλλι τῆ Κήπε, διότι καλλιεργεῖται παρ' αὐτοῖς εἰς τὴν Λιγκαδόκαν, καὶ ἄλλα μέρη, χρησιμεῖον εἰς τὰς ὀξειδοποιῆς νὰ κάμνουν καλὸν ὀξειδι, καὶ εἰς τοὺς ζαχαρεψῆς, διὰ νὰ κάμνουν ζαχαρωτά.

Γίνεται τὸ πιπέρι τῆτο πέντε εἰδῶν, ἐξ ὧν τὰ τέσσαρα διαφόρων γεύσεων εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας, καὶ τὸ ἐν ὀνομαζόμενον Ἀγὺ παρὰ τῶν ἐντοπίων εἰς τὴν Περσῶν· ὅθεν ἐκβαίνει κατ' ἔτος περὶ τὴν τιμὴν τῶν 600 χιλιάδων Ἰσπανικῶν Θαλήρων, διὰ τὴν ἀφθονωτάτην εὐφορίαν τῆ τόπε, ἀποδίδοντος 4, καὶ 500 ἀνθ' ἑνὸς ἐξ αἰτίας τοῦ κοπρίσματος τῆς ὀλίγης γῆς, εἰς τὴν ὁποῖαν καλλιεργεῖται, μὲ τὴν κόπρον τινῶν ἐντοπίων πτηνῶν Γουάνα ὀνομαζομένων.

Τὸ εἰς ἡμᾶς ἐρχόμενον Πιμέντον ἦτοι Γενὶ Βαχάρ εἶναι ὅσον πισὸς εἰς τὸ μέγεθος, καὶ ὑπομέλανον τὸ χρῶμα διὰ τὴν πολυκαιρίαν.

Πιπέρι τῆ Θηβέτς (Thevet) τὸ ὁποῖον οἱ Ὀλ-

λανδοὶ ὀνομάζον Ἄμωμον, ἐπειδὴ ὁμοιάζει μὲ τὸ ἀληθινὸν ἄμωμον, ἥτοι Πιπέρι τῆς Ἰαμαϊκῆς, εἶναι μικρὸς καρπὸς ὅσον τὸ λευκὸν πιπέρι ὑποκόκκινον, καὶ μὲ εἶδος στεφάνου εἰς τὴν κορυφήν. Λέγεται δὲ καὶ Μικρὸν στρογγύλον Μοσχοκάρφι, διὰ τὴν ὁμοιάζουσαν γεῦσίν τε. Ἴδὲ καὶ ἌΜΩΜΟΝ. Ὑδροπέπερι, τὸ ὁποῖον καὶ Περσικάριον (Persicaire) ὀνομάζεται, εἶναι ἄλλο εἶδος πιπερίου.

Πιπέρι Κόκκινον, γνωστὸν εἰς ὅλην τὴν Τουρκίαν, γινόμενον ἀπὸ χόρτον εἰς κόκκινον μακρὸν καρπὸν, ὁ ὁποῖος Πισερία ὀνομάζεται· τὴν ὁ πράσινος, ἥτοι πρὸ τῆς νὰ ὠριμάση μὲ καλὸν ὄξειδι φυλάττεται εἰς στάμγους, καὶ χρησιμεύει ἀντὶ προσφαγίου εἰς τὰς τραπέζας· ὁ κόκκινος χρησιμεύει εἰς δύο ταῦτα, καὶ νὰ ἀρτύση τὰ φαγητὰ συνεψόμενος, καὶ συμμαγειρευόμενος μάλιστα μὲ τὰς κράμβας, καὶ τὸ περισσότερο παρα τοῖς Ἀρμενίοις· καὶ νὰ ἀρτύση ἀπλῶς τὰ φαγητὰ κοπιεσμένος εἰς κόνιν, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ κόκκινον πιπέρι.

Τὸ λεγόμενον Σαρί Γκιόλι, ἥτοι Κιτριολίμνη τῆς Μακεδονίας μεταξύ Βεργίας, Γρεβενῶν, καὶ Σερβίων, κατοικύμενον ἀπὸ Τέρκους μετοίκης τῆ Ἰκονίου, ὅθεν ἡ κοινὴ γλῶσσα Κονιάρους τῆς ὀνομάζει· κάμνει πολὺ ἀπὸ αὐτὸ τὸ πιπέρι, καὶ οἱ δυστυχεῖς Κονιάροι, τὸ πωλεῖσι κατὰ χώραν, καὶ χωρίον περιοδεύοντες.

ΠΙΠΕΡΟΨΙΣ. Ἴδὲ ΖΙΓΚΙΒΕΡΙ.

ΠΪΣΣΑ, Κόμμι ἀποστάζον δι' ἐντομῆς ἀπὸ τὰς πεύκας, καὶ μετονομαζόμενον κατὰ πολλὰς τρόπους διὰ τὴν διάφορον κατασκευὴν του, δηλαδὴ·

Τὸ ἀποστάζον ἀπὸ τὸ δένδρον ὑγρὸν ὀνομάζεται Ὑγρόπισσα (Κατράνι), καὶ ὑποδιαίρειται εἰς καθαρὸν, τὸ ὁποῖον οἱ Γάλλοι ὀνομάζον Galipot, καὶ εἰς μαῦρον, ἢ ἀκάθαρτον, Bargas Marbré· ἀπὸ τὸ πρῶτον κατασκευάζεται ἢ εἰς ἡμᾶς γνωστὴ Πίσσα.

Ἡ μαύρη Πίσσα, ἢ ὁποία κυριωτεῖται ἔτι, κατασκευάζεται ἀπὸ τὴν Ὑγρόπισσαν εἰς τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Ἐκλέγεται λεσιδίον γῆς, σκάπτεται εἰς κῶνον

ἐντετραμμέγον τῷ ὁποίῳ ἢ βάσις ἀποτελεῖ τὸ στόμιον 2 ἢ 3 πηχῶν διαμέτρου· γεμίζεται ὁ λάκκος οὗτος μὲ κομμάτια πεύκης, ἢτοι δαδί, τὰ πλέον ῥητινώδη, καίονται ταῦτα, καὶ διασταλάζει ἢ ὑγρόπισσα ἀπὸ αὐλάκιον καμωμένον εἰς τὸ κατώτατον τοῦ λάκκου, καὶ συναΐζεται εἰς ἄλλον λάκκον χαμηλότερον.

Ὅταν ὁ λάκκος ἔτος γεμίση, ῥίψῃς ἐν, ἢ δύο κομμάτια σίδηρον πυρωμένον κόκκινον, ὁ ὁποῖος μὲ ἀρκετὴν βροντὴν διασκορπίζων, καὶ καίων τὸ συνευρισκόμενον νερόν, πῆγει τὴν πίσσαν, καὶ τὴν συναΐζει στερεάν, καὶ ξηρὰν ὅταν θέλῃς.

Ἡμπορεῖς γὰ κάμης καὶ τετράγωνον ὀλιγώτατον βαθύν τὸν πρῶτον λάκκον, καὶ βάλλοντας εἰς τὸ στόμιόν τε ἐσχάραν σιδηρὰν νὰ ἐπισωρεύσῃς τὰ δαδία, καὶ καίοντάς τε νὰ χύνῃται τὸ κάμι, ἢτοι ἢ ὑγρόπισσα εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐκεῖθεν γὰ τρέχῃ εἰς τὸν ἐξῆς βαθύτερον, καὶ ἂν ἔχῃ πολλὴν ὕλην νὰ κάμης αὐλάκι, καὶ ἀπὸ τὸ στόμιον τοῦ δευτέρου τούτου πρὸς ἄλλον τρίτον.

Εἰς τὴν Πελοπόννησον κατασκευάζεται ἢ περισσοτέρα πίσσα διὰ τὴν χρείαν τῆς Τουρκίας, καὶ ἀντὶ διὰ τὸν εἰρημένον τρόπον τοῦ καυσίματος μεταχειρίζονται τὸ ἔψημα εἰς λέβητας, καὶ ἐμβάλλουν, ὡς ζύμην, ὀλίγην ξηρὰν ἀσφαλτον τῷ Δυρράχίου.

Ἐγκρίνεται εἰς τὴν Εὐρώπην ἢ Πίσσα τῆς Νορουηγίας, καὶ Σηκίας· τῆς δὲ καλῆς πίσσης γνωρίσματα, τὸ νὰ ἦναι μαύρη καὶ στιλπνὴ, εὐθραυστος, ξηροτάτη, καὶ νὰ κάμῃ ἠλίους, ἢτοι κύκλους στιλπνοὺς εἰς τὰ θραυόμενα μέρη.

Εἰς τὴν Φινλάνδαν, καὶ τὸν Ἀρχάγγελον, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἰρλάνδαν γίνονται πίσσαι, καὶ ῥητίναι, καὶ χρησιμεύει ἢ πίσσα κυρίως εἰς τὸ πύσσωμα, ἢτοι καλαφάτισμα τῶν παραβίων, καὶ ἐπομένως εἰς πελλὰς ἄλλας τέχνας, καὶ ἔργα.

ΠΪΣΣΑ ΝΑΥΤΙΚΗ, λέγεται κυρίως ἢ παλαιὰ, καὶ συναζομένη ἀπὸ τὰ πύσσομένα πλοῖα, ἀφ' ἧ δουλεύσκει

ἀρκετόν, καὶ χρησιμεύει εἰς τὴν Ἱατρικὴν διὰ τὰς βαλσαμικὰς δυνάμεις τῆς.

ΠΙΣΣΕΪΛΑΙΟΝ, ἐκβάλλουν οἱ Φαρμακοποιοὶ χρήσιμον εἰς τὴν Ἱατρικὴν, καὶ τὴν Χειρουργίαν· λέγεται δὲ παρ' αὐτῶν, καὶ Πισσοβάλαμον.

ΠΪΣΣΑΝ ΤΡΑΧΕΪΑΝ, ἠμποροῦμεν εὖ ὀνομάσωμεν τὴν πολλὰ καυμένην πίσσαν, τὴν ὁποίαν Ἀτσανσον λέγουσιν οἱ Γάλλοι, κατασκευάζοντές τιν μετὰ τὸ ἔψημα, καὶ σχεδὸν καύσιμον τῆς ὑγροπίσσης.

ΠΪΣΣΑ ΠΑΧΕΪΑ, ἡ ὁποία καὶ πίσσα λευκὴ τῆς Βοργωνίας, εἶναι δὲ πίσσα καθαρὰ λυμένη μετ' ἔλαιον τῆς Τερεβίνθου.

ΠΙΣΣΟΡΨΗΤΙΝΗ, τὸ Τερμιστὶ Τζάμ Σακίτζ, ῥητίνη ἀποστάζουσα ἀπὸ τὴν Τερέβινθον, τὴν λάρικα, καὶ τὸν σχῖνον, καὶ τὴν ἰδίαν Κυπάρισσον, εἶναι δὲ χρησίμη εἰς τὰς κολλοῦντας μετὰ κασσίτερον διάφορα ἀγγεῖα ἀντὶ τοῦ ἀμμωνιακοῦ ἀλατος μεταχειριζομένη· καλὴ δὲ εἶναι ἡ ξηρὰ, ξανθὴ, καὶ χωρὶς ἄμμου.

ΠΪΣΣΑ ὈΡΥΚΤΗ, εἶδος ἀσφάλτου μαύρης καὶ στερεᾶς παρομοιάζουσης πολὺ τὴν κοινὴν ὑγρόπισσαν· ἀποφέρει ὀσμὴν ὀξεῖαν, καὶ δυσάρεστον καιομένη, καὶ φανομένη κολλᾷ εἰς τὰ δάκτυλα.

Παρατηρήσεις.

1. Διὰ τὸ κόλλημα τῆτο, καὶ τὴν δυσωδίαν ὀνομάσθη παρὰ τῶν Γερμανῶν Zeuffels-drek, ἢτοι Κόπρος Διαβόλης, καθὼς καὶ ἡ Ἀσσαφαίτιδα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν διαφέρει πολὺ.

2. Ὄταν μετὰ πῦρ μέτριον ἐξατμισθῇ περὶ τὰς 3 ὥρας, καὶ περισσότερον, τὸ πετρέλαιον, μένει τὸ $\frac{1}{2}$ τῆς ποσότητος, καὶ εἰς τὸν πάτον τοῦ ἀγγείου εἶναι ὕλη γαιώδης ὡς πίσσα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιπολάζει ἔλαιον καθαρὸν καὶ διαφανές, ὡς τὸ χινέλαιον, καὶ τὸ πετρέλαιον· ἐκβαλε αὐτὸ τὸ ἔλαιον, διαστάλαξέτο, καὶ εὕρισκεις φλέγμα, καὶ βαλσαμικὸν ἔλαιον μετὰ τὰ ἰδιώματα τῆς Νάφθας.

3. Μετ'

3. Μὲ τὴν ὀρυκτὴν ταύτην πίσσαν γίνονται τὰ ἴδια ἔργα, καθὼς καὶ μὲ τὴν εἰρημένην ἀπὸ τὴν πεύκην ὑγρόπισσαν, ἤτοι πισσώματα, ἀλείμματα τροχῶν ἀμαξίων, κ. τ. λ.

ΠΪΣΣΩΜΑ, τὸ ἀλείμμα μὲ τὴν πίσσαν τῶν διαφόρων σκευῶν, καὶ παραβίων, τὸ ὁποῖον καὶ κήρωμα ἔλεγον οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες. Πισσῶνεν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν τεχνῆται Τῆρκοι τὰ καράβια ἐξαίρετα· καλὸν δὲ εἶναι τὸ νὰ στυπωθῶν μὲ στυπεῖον ἀρκετὸν, καὶ καλὰ κτυπημένον αἱ χαραγμαῖαι· ἔπειτα νὰ ἀλειφῆ μὲ πίσσαν, καὶ νὰ καῆ καλὰ ἡ κοιλία τῆς καραβίης, διότι οὕτως ἢμπορεῖ καὶ νὰ φυλαχθῆ περισσότερον ἀπὸ τὴν σήψιν, καὶ σκωλήκια.

ΠΙΣΣΟΣ, τὸ Πιζέλλι, ὄσπριον πολλῶν εἰδῶν, βλασάνον, καὶ γινόμενον ὡς τὰ λαθύρια· τὸ νωπὸν εἶναι ζητημένον, καὶ καλὸν διὰ μαγεῖρέυμα, ἀπὸ δὲ τὸ ξηρὸν, τὸ πράσινον προτιμᾶται ἀπὸ τὸ λευκὸν, καὶ κίτρινον.

Εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν τὰ καλλιεργούμενα εἰς τὰς κήπους εἶναι ἐξαίρετα, ἀλλὰ μόλις ἐξαρκεῖν διὰ νὰ χορτάσουν τὰς κατοίκους χλωρά· τὰ δὲ ξηρά φέρονται ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν ἐμπορικῶς, καὶ προτιμῶνται, ὡς ἄνω, τὰ πράσινα.

Πισσοὶ Κόκκινοι, ἢ πισσοὶ τῆς Ἀμερικῆς, καρποὶ δύο διαφόρων δένδρων, ἀλλ' ἀμφοτέρα ὀνομαζόμενα Κοραλλιόδενδρα, διὰ τὸ τοιοῦτο χρῶμα τῆς καρπῆς των, ὁ ὁποῖος νομίζεται ὅτι καίει τὸν χρυσόν, καὶ τὸν ἄργυρον, ὡς ὁ Βώραξ, ἤτοι Χρυσοκόλλα.

Πισσοὶ τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, ὄσπριον μικρὸν Κεντισὸς Ἑλληνικώτερον ὀνομαζόμενον, καὶ παρὰ τῶν Ἰνδιῶν Κίσσιρος, κίτρινον, καὶ τρυφερὸν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον γίνεται πολὺ εἰς μερικὰ μέρη τῶν Ἰνδιῶν, καὶ ἀποτελεῖ ἐμπόριον διὰ τὰ ἐπίλοιπα μέρη ἐκείνου τοῦ εὐρυχώρου τόπου.

ΠΙΣΤΑΪΚΙ, τὸ φιστίκι, ὀπωρικὸν τῆς Ἀσίας, φερόμενον εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὸ Χαλέπι, καὶ τὴν Περσίαν, ὅμοιον μὲ τὰ πράσινα ἀμύγδαλα, μὲ φλοιᾶν ἀπαλὴν ἐξωθεν,

κόκκ.

κόκκαλον σχιστόν, καὶ ἔσωθεν ὀλοπράσινον τὸ τὸστιμον φαγώσιμόν του.

Ἡ Πιστακία μεγαλώνει, ὡς καρυδιά, καὶ εἶναι ὠραία διὰ τὰ πρασινοκόκκινα χρώματά της, ὅταν ἔχη τὸν καρπὸν.

Εἰς τὰς Νήσους τῆς Ἀμερικῆς γίνονται πιστάκια, ἀλλὰ πολὺ διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ Ἀσιατικά, καὶ διὰ τὴν ποιότητά των, καὶ διὰ τὸ δένδρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κερποφοροῦνται αὐτόχρημα χαμόδενδρον, ἀλλὰ καὶ ὁ κερπὸς γεννᾶται εἰς λαβούς.

ΠΙΣΤΟΛΙΑ, ὄπλον πυροβόλον μικρὸν, φορέμενον εἰς τὴν ζώνην, εἰς τὰ ἐφίππια τῶν ἵππων πρὸς χρῆσιν τῶν ἐφίππων, καὶ εἰς αὐτὰς τὰς πήρας (τζέπαις) τὰ μικρότερα· εἰς τὴν Τερκίαν γίνεται μεγάλη ζήτησις τῶν πιστολίων, ἐπειδὴ ἔχουν τὴν ἄδειαν οἱ Γιανίτζαροι νὰ τὰ φορῶν, καὶ εἰς καιρὸν εἰρήνης παντοτεινά. Τὰ εἰς τὴν Ἀγγλίαν βαναυσουργημένα προτιμῶνται ἀπὸ τὰ λοιπά.

Ἡ δοκιμὴ καὶ τῶν γίνεται, ὡς καὶ τῶν τυφεκίων, ἀν ἦναι καλὰ, καὶ στερεὰ, μὲ τὸ νερόν. Ἴδὲ **ΤΥΦΕΚΙ**. **ΠΙΣΤΙΛΙ**. Ἴδὲ **ΟΠΩΡΟΪΤΘΟΣ**.

ΠΛΑΞ, καὶ κοινότερον Πλάκα, πέτρα λεπτή, καὶ ἐκτεταμένη χρησιμεύουσα εἰς σκέπασμα κτιρίων, καὶ αὐτὴ εὐρίσκεται εἰς διάφορα λατομεῖα λευκὴ καὶ σιδηρόχρους· καὶ εἰς κατάστρομα οἰκῶν, καὶ αὐλῶν, καὶ τοιαύτας ἐκδίδει ἡ Χίος, καὶ ἡ Μάλτα· ἐκείνη κοκκινωπάς, καὶ αὕτη λευκάς· δὲν λέγονται μάρμαρα, διότι δὲν στιλβώονται.

ΠΛΑΣΤΙΚΗ γενικῶς ἠμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ ἡ τέχνη τοῦ νὰ πλάττῃ τινὰς ἀγγεῖα, καὶ σκεύη ὁποιαδήποτε, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα, ἢ χρήσιμα, ὡς κεράμους, ἀνδριάντας, καὶ τὰ παρόμοια ἀπὸ πηλόν, ἢ καὶ ἄλλην εὐμάλακτον ὕλην, ὡς ὁ κερπός, καὶ τὰ λοιπά· ἀλλ' ἐδῶ κυρίως ἐκλαμβάνομεν τὴν Πηλουργικὴν, ἥτοι τὴν τέχνην τοῦ νὰ κατασκευάζῃ τινὰς σκεύη ἀπὸ πηλόν, πλάττων αὐτὰ, καὶ ἐψήνωντάς τα πρὸς χρῆσιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐπειδὴ περὶ τῆς Ἀργιλλοπλαστικῆς, καὶ τῆς Κερα-

μικῆς εἶπαμεν εἰς τὰ ἴδια Ἄρθρα, λείπεται νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν ἀπλῶς πηλουργικὴν ἐνταῦθα.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καθὼς καὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς Τυρκίας κατασκευάζονται ἀγγεῖα πῆλινα διαφόρων εἰδῶν, πανταχοῦ εὐρίσκεται χώμα κιτρινοκόκκινον, ἢ κιτρινοπελιδρὸν ψιλὸν, καὶ ἐπομένως ἀπαλὸν διὰ τὴν τέχνην ταύτην· εἰς τὸν Μεγαχειμαρρὸν τῆς Θρακικῆς Βοσπόρου (Βουγιῆκ. Δερὲ) εἰς τὸ παλαιὸν χαρτοποιεῖον τῆς Κερατίης Κόλπης, (Κεατχανὲ) εἰς τὴν Ἄβυδον (τζα-νὰκ καλεσὶ, ἢ τοῖ φρέριον, ὅπου κατασκευάζονται ἀγγεῖα) πλαστουργεῦνται πλῆθος διαφόρων εἰδῶν ἀπὸ ἀπλῆν πηλὸν, καὶ ὅσα εἶναι διὰ νερὸν, ἢ τε τοῖστο, ἀφήρονται ἀγάνωτα μετὰ τὸ ἔψημα· ὅσα δὲ σκεύη χρειάζονται, ἢ διὰ θερμὰ, ἢ διὰ ἐλαιώδη ὑγρὰ γανώνονται ἀλειφόμενα μὲ λιθάργυρον (μουρτεσέγκι), καὶ ἔψομενα.

Εὐδοκίμων εἰς τὴν τέχνην ταύτην οἱ ἐντόπιοι, καὶ κατασκευάζουσι πιθάκια, μικροὺς λέβητας, χύτρας, σταμνία, πιθάκια παντοειδῆ, τρυβλία, ἀμίδας, ληκύθες, (λαδικὰ) καμινίδια, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅθεν κάμνουσιν καὶ ἀρκετὸν ἐσωτερικὸν ἐμπόριον.

Τὰ κομμάκια τῆς Χίου, καὶ τῆς Αἰγύπτου ζητῶνται παρὰ τῶν περιέργων, διότι ἔχοντα ἀραιὰς τοὺς πόρους τῆς πηλῆτων, ἀποτελεῖν κρυώτερον τὸ νερὸν τὸ καλοκαίρι. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πιθάκια τῆς Ἄβυδου, ὡς καλὰ εἰς τὸ εἶδός των· ἐγὼ ὅμως εἶδον ἐφέτος νὰ κατασκευάζουσι πράσινα εἰς αἶρετα καὶ εἰς τὸν Μεγαχειμαρρὸν.

ΠΛΑΤΙΝΑ. Ἰδὲ ΛΕΤΚΑΡΓΤΡΟΣ.

ΠΛΕΚΤΑ', καὶ ΠΛΕΚΤΙΚΗ'. Τὰ ἐργόχειρα πλέκονται κατὰ τρεῖς τρόπους, τὰ μὲν μὲ τρία, ἢ καὶ περισσότερα νήματα, καὶ ὀνομάζονται Συρίτια, ὅταν ἦναι ἐπίπεδα καὶ πλατεῖα, καὶ Σχοινόπλεκτα (γαϊτάνια) ὅταν ἦναι στρογγύλα χρησιμεύοντα ἀμφοτέρωθεν διὰ τὰς ἀκρας τῶν ραφῶν τῶν ἐνδυμάτων. Τὰ δὲ πλέκονται μὲ ἓν μόνον νῆμα συμπλεκόμενον, καὶ τρόπον τινὰ θηλυκωνόμενον μὲ τὸ προπλεγμένον, καὶ τοιαῦτα γίνονται τὰ περισφύρια, οἱ πῖλοι, καὶ ἄλλα διάφορα ἐνδύματα·

τρίτον δὲ εἶδος πλέγματος εἶναι τὰ δίπτυα μὲ δύο νήματα εἰς ἴσα ἀποστήματα κομβοδευόμενα, καὶ ἔχοντα ἰσομεγέθεις τὰς τρύπας εἰς ὅλην τὴν ἑκτασιν τοῦ δικτύου.

Εἰς ὅλα ταῦτα τῆς πλεκτικῆς τὰ εἶδη ἐπιμελοῦνται καὶ εὐδοκίμου ὁ ἐντόπιος· εἰς τὸ α'. σχεδὸν ὅλοι, εἰς τὸ β'. αἱ γυναῖκες, μάλιστα τῆ Ἀρχιπελάγους, ἀλλὰ καὶ ἀπανταχῆ ὅσον διὰ περισφύρια. Λεῖπει ὅμως ἡ μηχανή, διὰ τῆς ὁποίας οἱ Γάλλοι, καὶ Ἄγγλοι πλέκωσι πλῆθος πολὺ, καὶ ἐκτὸς τῆς χρήσεώς των δίδωσι πολλὰ καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον μεταξωτὰ, καὶ βαμβακερὰ, καὶ λιναῖα· εἰς δὲ τὸ γ'. οἱ ἀλιεῖς μὲ τὴν οἰκογένειάν των.

ΠΛΙΝΘΟΣ, ἡ πλινθουργία ὑπάγεται εἰς τὴν πλαστικὴν, μὲ αὐτὴν τὴν διαφορὰν, ὅτι εἰς τὰς πλίνθους χρησιμεύει καὶ χονδρότερος πηλός.

Γίνεται ὁ πλίνθος τετράγωνος, ἢ ἐπιμήκης εἰς πλάκας χρησιμεύων εἰς κτίσματα τοίχων· διὰ δὲ τὰ καταστρώματα κατασκευάζεν καὶ ὀκταγώνους, καὶ εἰς ἄλλα σχήματα.

Πλίνθους ἐψημένους μεταχειρίζονται εἰς τὰ κτίρια ὅλων τῶν μερῶν, ὅπερ πίπτειν πολλαὶ βροχαὶ, καὶ εἰς τὰ καταστρώματα τῶν ὑπογείων προθαλάμων, καθῶς καὶ εἰς τὰ πεζοδρόμια (ἄκραι τῶν δρόμων, ὅπου δὲν ἀναβαίνουν τὰ ἀμάξια καὶ διαβαίνεν μόνον οἱ πεζοὶ) τῆς Ὀλλάνδης, καὶ ἄλλων τοιούτων τόπων.

Διὰ τὴν γένη καλός, καὶ δυσκολόφθαρτος ὁ τοιοῦτος πλίνθος, ἀφ' οὗ πλασθῆ, καὶ ὀμαλυθῆ, πρέπει νὰ στεγνώσῃ εἰς τὸν ἴσκιον, ἐπειδὴ ὁ ἥλιος μὲ τὴν καῦσιν ἐνδέχεται νὰ τὸν ραγίσῃ, καὶ πάντοτε ἀπορρέφων τὴν ὑγρότητα, τὸν ξηραίνει πρὸ τῆ νὰ συνδεθῆ τὸ χῶμα· ἔπειτα βαλλόμενος εἰς τὸν κλίβανον τῆς πλαστικῆς, ὁ ὁποῖος εἶναι κοινὸς εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῆς, νὰ ἐψηθῆ ἕως νὰ κοκκινίσῃ. Οἱ τοιοῦτοι πλίνθοι χρησιμεύεν καὶ εἰς τὰ τεῖχη τῶν φρερίων, καὶ εἶναι στερεώτατοι σχεδὸν ὑπὲρ τὰς πέτρας· οἱ Ῥωμαῖοι τὰς μετεχειρίζοντο πολὺ.

Πλίνθος ὠμὸς λέγεται ὁ ἀνέψητος εἰς κλίβανον, καὶ

καὶ εἰς μόνον τὸν ἥλιον ξηραμένος· χρησιμεύει μόνον διὰ κτίσμα τῶν τοίχων, καὶ τῶν κλιβάνων αὐτῆς τῆς ἰδίας πλαστικῆς.

Εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ παρόμοια κλίματα, ὅπου αἱ βροχαὶ εἶναι σπάνιαι, πλάττονται τοιοῦτοι πλίνθοι ἀνέκαθεν, ἕως σήμερον, καὶ διὰ σύνδεσμον τῆς χώματος ἀνακατώνεται καὶ ἄχυρον. Εἰς ταύτην τὴν ἐργασίαν εἶχον διασκεδασθῆ παρα τοῦ Φαραὼ οἱ Ἰσραηλιταί, καὶ γὰρ πλινθεργεῖν, καὶ τὸ ἄχυρον γὰρ φέρειν, καὶ οἱ ἐργοδιώκται γὰρ τοὺς βιάζον.

Καὶ εἰς τὴν ἰδίαν Ἑλλάδα, ὅπου ποτὲ τὰ λαμπρὰ κτίρια ἐστόλιζον τὸν τόπον, καὶ ἔδιδον τὴν κανόνας τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, τῶρα κτίζον μὲ ὠμὰς πλίνθους, ἀφ' ἧς ὑψώσονται ἕνα πῆχυν ἀπὸ τὰ θεμέλια τὸν τοίχον, καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Θεσσαλίας, καὶ Μακεδονίας ὁμοίως.

ΠΛΟΪΨΟΝ, τὸ Τυρκιστὶ Καΐκι, καὶ Πλοιάριον τὸ ὀλομικρότερον· ἀμφότερα συρόμενα μὲ τὰ κωπία, καὶ σπανίως μεταχειριζόμενα τὸ πανί.

ΠΝΕΥΜΑ (Esprit, ἢ Spirito) ὀνομάζεται τὸ λεπτότερον, καὶ καθαρώτερον τῶν ὑγρῶν, διασταλαζόμενον, καὶ χωριζόμενον χυμικῶς διὰ τοῦ ἄμβυκος, ἢ καὶ ἄλλης μεθόδου· τῶν δὲ ξηρῶν ὁμοίως ἄλατάτινα.

Πνεῦμα Οἴνου, ἢ συνθέτως Οἰνόπνευμα, τὸ μετεκβαλλόμενον οἰνόπνευμα (ράκι). Ἴδε **ΝΑΨΜΑ**.

Ἀφροδιτόπνευμα, Esprit de Venus. Ἴδε **ΧΑΛΚΟΨ** περὶ τὰ τέλη.

Πνεῦμα Θεία (Esprit de Soufre) γίνεται ἀπὸ ἀναλυμένον καιόμενον θείον, τῆ ὁποίου τὸ λεπτότερον γινόμενον ὑγρὸν, καὶ κολλέμενον εἰς τὸν λεγόμενον παρα τῶν χυμικῶν ὑέλινον κώδωνα, κρεμώμενον ἐπάνω, ἀποστάζει εἰς τρυβλίον· τοῦτο νομίζεται ἰαματικώτερον εἰς τὰ ἴδια πάθη, ὅσα μεταχειρίζονται τὸ χαλκανθόπνευμα.

Πνεῦμα τῆς Ἀλατος. Ὑγρὸν κίτρινον, τὸ ὁποῖον διασταλάζεται ἀπὸ τὸ θαλάσσιον ἄλας. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν γίνεται τὸ καλήτερον, καὶ πρέπει γὰρ ἦναι κίτρινον,

νον, ὡς τὸ ἤλεκτρον, καὶ μὲ γούσιν πικρὰν, καὶ δρι-
μεῖαν· εἶναι πολὺχρηστον εἰς τὴν Ἱατρικὴν.

Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον καὶ Ὁξὺ τῆ Χαλκάνθου ὀ-
νομάζεται, ἐκβάλλεται χυμικῶς, ἀφ' ἧ ξηρανθῆ ὁ χάλ-
κανθος εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς τὸ πῦρ διὰ τῆς διασταλα-
γῆς. Νομίζεται ἐγκριτον ἐναντίον τῆς ἐπιληψίας, καὶ
τῶν θερμῶν, καὶ λυμικῶν πυρετῶν.

Λέγεται καὶ ἔλαιον χαλκάνθου τὸ τελευταίως διαστα-
λαζόμενον, ἀλλ' ἀναρμόστως, καὶ χρησιμεύει εἰς τὴν ἀ-
νάλυσιν τῶν μετάλλων. Ἴδὲ **ΧΑΛΚΑΝΘΟΣ**.

Ζαχαρόπνευμα

Τρυγιόπνευμα

Τερεβινθόπνευμα

Ἴδὲ

ΖΑΧΑΡΙ

ΤΡΥΓΙΑ

ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΣ.

Πνεῦμα τοῦ Βεργαμάτου, εἶδους λεμονίε εὐώ-
δης γνωρισθὲν τὸ πρῶτον εἰς τὴν Βέργαμον· χρησιμεύει
εἰς τὰς μυροπόλεις, καὶ φέρεται ἀπὸ τὴν Σικελίαν.

ΠΟΪΜΝΙΑ λέγονται κυρίως τὰ ἀθροίσματα τῶν προ-
βάτων, καὶ τῶν αἰγῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα λαμβάνει τὸ
ἐμπόριον ἐκτὸς τῶν κεράτων, μαλλία, τρίχας, πτί-
λον, γάλα, βέτυρον, τυρίον, καὶ δέρματα. Ἴδὲ **ΠΡΟ-**
ΒΑΤΟΝ, καὶ **Αἶξ**.

ΠΟΛΥΤΡΙΧΟΝ χόρτον τριχοειδές, καὶ διὰ τοῦτο
Καπιλλάριον (Capillaire) παρὰ τῶν Γάλλων ὀνομάζεται,
παρὰ δὲ τῶν Βοτανικῶν Ἀδιάντον, καὶ εἶναι πολλῶν
εἰδῶν, ἢτοι Ἀδιάντον λευκὸν τοῦ Καναδά, καὶ Ἀδιάν-
τον λευκὸν τῆ Μοντπελιέρ, τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ εὐχρη-
στα, μάλιστα τὸ τελευταῖον διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν
συροπίων, περὶ ὧν ἴδὲ **ΚΑΠΙΛΛΑΡΙΟΝ**· τὰ δὲ λοιπὰ
ὀνομάζονται Πολυπόδιον, Κητεράχιον, Ἐλελίφασκος ζωῆς
(Salvia vitae) Σκολόπενδρα, καὶ τὸ κοινῶς ἐγνωσμένον
Πολύτριχον εὐρισκόμενον εἰς τὰς ἀποθήκας, καὶ χρησι-
μεῖον κυρίως, ὡς αἱμαγωγὸν διὰ τὰ ἐπιλόγια τῶν γυ-
ναικῶν.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ. Ὁ Μῦς, τὸ Ποντίκι, ζῶον γνωστὸν
πανταχοῦ εὐρισκόμενον διαφόρων εἰδῶν, καὶ μεγεθῶν·
τοιῆτοι εἶναι οἱ εἰς τὰς οἰκίας ζῶντες, καὶ ἐνοχλεῖντες

τῆς